

105-боб. Қул бўлишни яхши кўрган одам

11:00 / 09.01.2021 1527

مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَعُ الْجَلَّالِ صَاحِبِ الْجَلَّالِ وَسَرَّ نَأْتِيهِ عُنُقُ الْجَلَّالِ فِي ضَرْبِ رَيْزِهِ بِأَنْعَاقِ
«نَارِحْ أَلْهَلْ، وَدَيْسَ قَحَّ وَهَلَّالِ قَحَّ إِذَا إِذْ إِسْمُ الْجَلَّالِ دُبَّعُ الْاَلْ».

رَبِّ وَجَحَّ لَأَوْهَلَّالِ لَيْسَ فِي دَاوَجَّالِ الْوَلَّالِ، وَدَيْبَ رَيْزِهِ بِأَنْسَفَنَ يَدَّالِ
أَكْوَلْمَ تَوْمًا نَأْتِيهِ حَبَّحْ أَلْ، يَمُّ أَلْ.

Абу Хурайрадан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Мусулмон қул Аллоҳнинг ҳаққини ва хожасининг ҳаққини адо этса, унга икки ажр бўлур», дедилар.

Абу Хурайранинг жони қўлида бўлган Зот билан қасамки, агар Аллоҳнинг йўлида жидду жаҳд қилиш бўлмаганида, ҳаж ва онамга яхшилик қилишим бўлмаганида, қул бўлиб ўлишни яхши кўрар эдим».

«Одоблар хазинаси» китобидан